

М. 60. Роса росить Арбанешка земя, Му нарости чункотому конь-отъ
ib. 550.

Арбанешка с. ж.—Албанка: Напредъ играть Дзвезда Алтан-
дзвезда, А до неа Цвѣта Арбанешка. **М. 60.**

Арветино* (бол. производное отъ турецк. названия р. *Tigra*
ervend, с. р. *Le Tigre*) с. ж.—Месопотамія: Ми ж (не'еста-та) дале дури
преку море—дури Арветино. **М. 144.**

Аргаванъ* (*arghavān* с. р. *Arbre de Judee qui porte des fleurs*
rouges; *arghevāni*, adj. р. *Couleur des fleurs arghevāni*) с. м.—красный
цвѣтокъ дерева этого имени: Майка мила омжжи ме, Н'арна кука намести
ме, Арно момче отбери ми, Како мене, спроти мене, Какъ цѣрвени
траидафили, Какъ шарени арга'ани. **М. 455.** Стари Яно вино піеть
Край калина, край малина, Край цѣрвени трандафили, Край шарени
арга'ани. *ib.* 585.

Аргатинъ с. м.; ум. **Аргаче** (съгреч. *érgatç*; употребительно и
въ турецкомъ *irghad*, с. т. *Ouvrier*.)—работникъ, земледѣлецъ, реме-
сленникъ: Слынце си майка зборъва: За рана слынце заходай, Да не те
кълнетъ аргати, Аргати, сынъ, на полѣ, Д'рвари, сынъ, на гора. **В. 158.**
Мале, мила мале! Искашъ право да ти кажа, Што самъ забавила,
Сношти на бѣнаро. Сось Османъ челебія, Братъ мъ изаджія, Аргати
бере'ха, И мене вика'ха: Сенъ да гель Тодоро! Нейко да ми жиешъ,
На край да стоишъ, Пѣсни да ны пеешъ, Аргати да варкашъ, Аспрѣ
да имъ давашъ. *ib.* 171. Засвирило лідото тэрче, Призъ аргатите,
призъ казрките. Догледа го неговата майка: Море та мъ вели, вели
говори: „Йой Алі, Алі, близъмъ олз! Немой си свиришъ призъ аргати-
те,—призъ казрките, Азъ не ти зевамъ казрска мома, Лю ке ти зе-
вамъ кадына мома,—, ходкова керка. *ib.* 285. Ти бѣше клето сираче,
Аз бѣхъ чуждо аргаче. **Д. 88, 7—8.** Ленъ да ти бера, ижменъ да жніа,
Ручекъ да носа на аргати-те. **М. 79.** Богъ да біе аргати-те! Що дой-
доха нескорнаха *ib.* 312. Повей ми, повей, ветре Меглене, По море
силенъ, по поле ладенъ; Да ми оладишъ бѣли аргати; По море силенъ,
по гемиджіи *ib.* 643. Чюзди жргати пу дворъ, Връвъ жлтжни дрън-
чихъ, Куфаръ чюпрази ичихъ, Злати мингушки дрънчихъ. **Ч. 302.** Де-
ся е чюло, видяло, Аргатинъ безъ хакъ да шета! *ib.* 319. Махмудъ
челебія многу сѣдба има, Малко му аргаки, Двесте и дваесе. *ib.* 349.

Аргатлукъ (тур. производное отъ греч. *érgotç*) с. м.—работка:
Монте милне дръшки, Йотъ аргатлюкъ идатъ, И пѣсна си пеатъ. **В. 285.**

Аргафани—имя собств. муж.: Аргафани фане, мили побрати-
ме, Какъ ми сѣ посвѣшило, токму три години. **М. 566.**